

מסורת הש"ס

[illegible]

הגהות הב"ח

(א) נב' שמע ובא שהרי:
(ב) רש"י ד"ה ה"ג וכרס וכו'
ולא (אמר) [נרטי דאמר מר]
תחת חכרות כהמות (לאסוקי
לא בשמות) כי' דמאי אירא:

שינוי נוסחאות

ה'ג וזכרים ונקבות תמימים ובעלי מין
ולא (א) גרסי' תמות חכרות בזהב
מורה לאחר הקמת המשכן נמי אי
מחזקת אחר לא מכלל דבעי מומין
עפ"י: שגאלר לבני נח. להקריב
לגבוה: שחין ראשי איברים. ולמה
לי לאהורי עליהו אי לאו משום
הקדשה שהקריב מהן בלחם מן
הטהרה: מלחמים וזמן נקפח.
הרבה אינה יולדת: דומין לך.
למעט: ערפה: תמים בדרישו.
וענין ערפן: מהו דמיא אהך. לאו
למדרש דומין לך אלא שהודיע
שאינו עושה אלא לכבודו להיות לו
אמונה: קמ"ל. להיות זרע לאו
למנוחה דעי לאו ומהשמה ע"כ כרחק
אמר יתיא הוה למדרש ע"כ דומין
אמר: הרי לא נחמה מורה:
הכאן מאליהן. וכל אותן שבאו אל
המדינה מאליהן בלא ובהן המיר
האדם שבאו שבעה ידע שכן
הקריב ושבאו שנים ידע שכן עומדין
ויזבחו וזכרים שלמים. וסני קודם
הקמת המשכן הוה ואלא אחרת דעד
שלל) הוקם המשכן לא קרבו שלמים
לכל. (א) בין לישלח בין לבני
נח קרבו עולות אבל שלמים לא קרבו
לבני נח ומשעת מהן מורה שגבדו
שראל קרבו להם שלמים: משפחה
לשון (עמות יד) ויעזר (א) חת מנחם:
משפחה כלפון. היינו עולה שטעוה
לשון (א) וסבא. אל מלך המשיח: אומר
משפחה לפון ודרוס. דהיינו שראל
שמקריבין עולות ושלמים: משפחה
וידרו. מן השמנים שבין ומיחו
עולות הוו: כקבוץ גליות. (וה"ק)
עביר רוח לפנות ויבזיר רוח דרומית
לקבץ גליות המפחדות בכס: וזכרים
ועולות. גליות היינו שלמים וקודם
מהמן מורה כולה בני נח (א) ומשי
תמים אינן שלמים אלא לשון שמיטה
עלמא ולאריה: הניחא למד' דר'.
שעלמא לקמן: כהנא. אי קודם
מהמן מורה הוה (ימרו) אי לאחר:
דקרא קול ה' יחולל גליות ובמתן מורה
שעלמא ויבזילו של כל מלך ומלך
שבו אומר כבוד להקב"ה: אחר של
ישב ה' מלך לעולם. כבר נשבע
סיחא מלך לעולם על ברייתו ולא
שמיטת: תשע מלות ושבעים וארבע
ורבות מלות שגבא העולם. וכי
מאדם ועד משה רבינו (א) הרי דבר
יוה לאלף דור (הפליג קה) : עו.
המורה שהיא ממזון של ישראל:
דאפי'

לישראל היה קולו הולך מסוף שנאמר ¹⁰ ובהיכלו כולו אומר שמא מבול בא לעולם ¹¹ (אמר) שאינו מבול לעולם ¹² אלא ה' נשפט אמר להן כבר נשבעתי לו בבית גזוזי שהיתה גנוזה עץ לעמו יתן (מיד) פתחו כולו ויהיה כשמוע כל מלכי הארצות סוף מאי שנא התם דאמר =

לא נפסלו לא צנחמה ולא

[illegible]

בעלמא אחר רחמנא לעילוייהו ומיפסד לא נישול סתתיה בחיבה, אבל לשמות סתתיה לא ידכסמ ואספיר זקן וסרים לישול ושם וספיר ושם : : מא

פרת חטאת פרק ארבעה עשר זבחים

וידילמא למעוטי מדיפה
(ושם) גבי שתי לפריס
ראשי איזרים שלה ולמעוטי
כעין קרבן ושניהן שוין לענ

זכרים ונקבות תמיזין ובעלי מומין (דאמר)
מר^א "תמות וזכרות בבהמה ואין תמות
וזכרות בעופות ואיתקש בהמה לעוף תמיזין
ובעלי מומין) לאפוקי מחוסר אבר דלא א"ר א'
אלעזר^ב מנין למחוסר אבר שנאמר לבני נח
תל' וימכל החי מכל בשר אמרה^ג תורה
הבא בהמה שהי ראשי איברין שלה וידימלא
למעושי^ד טריפה ההוא מלחיות ורע נפקא
הניחא^ה ל"מ" טריפה אינה יולדת אלא למ"ד
טריפה יולדת מאי איכא למימר האמר קרא
אתך בדומין לך וידימלא נח גופיה טריפה
הוה תמים כתיב ביה וידימלא תמים בדרכיו
צדיק כתיב ביה וידימלא תמים בדרכיו צדיק
במעשיו אי סלקא דעתך דנח גופיה טריפה
הוה מי קאמר ליה^ו לנח דכוותך עייל שלמים
לא תעייל ומאחר דנפקא לן מאתך לחיות
ורע למה לי מהו דתימא אתך לצותא
בעלמא אפי' וקן אפילו סרים קששמע לן;
^ז טהורין אבל לא טמאין; יומי הוו טמאין
וטהורין כההיא שעתא^ח א"ר שמואל בר
נחמני א"ר יונתן מאותן^ט שלא נעבדה בהן
עבירה מנא הוו ידעי כורב חסדא דאמר רבן
חסדא העבירן לפני התיבה כל שהתיבה
קולטתן בידוע שהוא טהור אין התיבה קולטתן
בידוע שהן טמאין רבי אבהו אמר אמר קרא
^י והבאים זכר ונקבה הבאין מאיליהן אמר מר
והכל קרבו עולות עולות אין שלמים לא והא
כתיב ויזבחו זבחים שלמים לה' פרים והא
אימא הכל^{יא} קרבו עולות ושלמים והתניא

אבל שלמים לא כ"א עולות] עולות אין של
בני^א נח דאימור כ"ר א"ר ור' יוסי בר חנינא
וחד אמר לא קרבו מ"ט דמ"ד קרבו שלמים
הוא מבכורות צאנו ומחלביהן איזהו דבר ש
קרב לגבי מזבח הוי אומר זה שלמים מ"ט
צפון וכואי תימן תתנענ^א אומה שמעשיה
בצפון וכדרום ומר נמי הכתיב ומחלביהן
הכתיב עורי צפון [ההוא] בבקיבו לילות הוא
גם אתה תתן בידיו זבחים ועולות ועשינו לה
להקריבה והא כתיב ויקח יתרו [חותן משה]
תורה הוא דכתיב הניחא למ"ד [יתרו] או
[יתרו] קודם מתן תורה היה מאי איכא לגבי
הושע בן נוי חד אמר יתרו קודם מתן תורה
תורה היה למ"ד^א יתרו קודם מתן תורה ה
כתנאי וישמע יתרו כהן מדין^א מה שמועה ש
מלחמת עמלק שמע^ב שהרי כתיב בצדו
עמו לפי ערב^א המודיעי אומר מתי בצדו
ועולם ועד סופו וכל [מלבי] עובדי כוכבים אחזו
בכוד ונתקבצו כולם אצל בלעם הרשע ואמרו
[להם]^א למבול ישב [אמר להם]^ב וישב ה' מ'
יו לו מבול של מים אינו מביא אבל מבול של א'
שאני^א משחית כל בשר ומה קול ההמון הזה
אצלו [תתקע] דורות קודם שנברא העולם וכו'
ואמרו^א יברך את עמו בשלום ר"א^ב אומר
ואף רחב הוונה אמרה לשלוחי יהושע^ב שבי
ליה^א ולא היה בם עוד רוח ומ"ש הכא דקא

כג. למחוסר אבר שנאסר לבני נח.
נח לקריב מהן דכתיב (בראשית ח) ויקח
של מח ואסחטו גרליה שוב אינה יולדת
ועל טרפה, הלכך מכל הדין למחוסר אבר
נפקא מתאן למחשית טרפה ואחא מכל הדין
וטריפה הוא דאמשיט אכל מחוסר אבר
לי, הא אימשיט טריפה (שם) (א.) מהר ד

שלא מעבדה בהן עבירה. שלא טקקו
שלא תורה כל כך והענין ולא צריך ונתנה

קפז.

חימה דבפ' שילוח הקן (חולין דף קמ.
חיות דרש' מינה תרתי שחיין
ריפה ו"ל דשמיני יציפורי מזרע שהוא
פסול אבל גבי נח דשאר מומין כשרין

אבר 10 "ל"ד טרפה וילדת מא"א
אברה "פ"י לדרירה
לא מייחד ליה מכל החי למחוסר כיבן
ואלטריך (ה) למעט טריפה וא"ס כיון
לטרפה היה וילדת היא ממשמט
מכל החי הכי נפ' שילוח הקן (י"ג סע)
לא ממעט מחיות טריפות למ"ד
טרפה היה ויס' לומר דשאי הכא
דמכל החי מיותר ואפיר משמט
למעטי טריפה וא"ס דחיה משמט
חיות נגזרה מחסר למעטי טריפה
א"ס דחיה וילדת טפי ממחוסרת
אבר דמ"מ אין טריפה נראה
נשאת ולא חזיא לקיום העולם כולי
האי: ואלה בדרוש ק"ך. וא"ס
א"כ האי מכל החי למה לי דתריינו
מאתר נפקא ובי חימא דלמא נה
גופיה מחוסר אבר הוה מי קאמר
רחמנא דכוותך עיל שמים לא תעיל
ס וי"ל דמוקחא קרא בדמדי לטרפה
ולא דמי (=) אבר ללעני קיום
העולם לא ס' משיעין:

דילמא נח נופיה מרפיה הוה ואלח והלא מי אחרי כן ג' מאות שנה וייל דשמא לא היה נכח ובריאות כראו לו וסוגיון כמ"ד טריפה חיה (ע) ור"מ היה רגיל לחלק בין טריפות דלדס לטריפות דדבהה משום דלדס איז ליה מולא וקסד דבריש אלו טריפות (חזון דף מה.) מימי ראיא מאיבן אטריפות דדבהה (ע)

ס' לא כמ"ד לא קרבו שלמים
ה אמר קרבו [שלמים בני נח]
ני נח דכתיב יוהל הביא גם
לכו קרב לגבי מזבח ואין כולו
דמ"ד לא קרבו דכתיב עור
בצפון ותבוא אומה שמועשה
שמועשתים ו [ידיריה] ומר נמי
כתיב והא כתיב ויאמר משה
אלהינו זבחים לאכילה ועולות
לה וזבחים ההוא א לאחר מתן
מתן תורה היה חיל למ"ד
די חייאמר "הי ר' חילא ר'

ויהוה וחד אמר יתרו אחר מתן
קסבר שלמים הקריבו בני נח
ע ובא ונתגיד ר' יהושע אומר
יחלש יהושע את עמלק ואת
ימע [ובא] שכשניתנה [ל] תורה
נ ערדה בהיכליהן ואמריו שירה
מה קול התקון אשר שמענו
לעולם [ה] יזכר נשבע הקב"ה
מביא שנא' [ל] כ"י (הנה) באש
שמענו אמר להם חמדה טובה
ש [ל] יליתנה לבנו שנאמר ה'
קריעת ים סוף שמע ובא שנא'
ננו את אשר הוביש [ה] את מי
[א] ואל קמה עוד רוח באיש

[illegible]

לכן ונגס (סנהדרין קח ע"ש) תתקע"ד דורות, כאלפים ש
ו' דורות, הרי שחשבו שתקע"ד מאלף (שבת סח:):

עין משפט
ור מצות

ב א מ"י פ"ג מכל' ליפור
מזבח כל' א'

תורה אור השלם

- [illegible]

שיטה מקובצת

י"ח חתום דבתיב ב"י. סטטה דף
ל"ד (פ"א):

מוסף רש"י

[illegible]

החיו וגו'. על שם שהיה עמיד
הם פירות, וטריפה שניקב קרום
אם מלכחית זרע: בדומיון לך.
למא טריפה היה ס"ל, הלכך לא
נמשכים להאי חיי לטון בריאות,
ממס: (שם) לחיות זרע למא
הא טריפה לא חשיל שלא חתמת

קדמה חזרה לשלום היו עמידן